

यभेदे तत्र च प्रतिपाद्यविषयाश्च प्रथमं यद्वाचां मध्यम-
गत्यादिकम् । ततः कालमानम् ततो भगणाः । मध्यमह-
स्यटाकरणम् यद्वक्तव्यमानम् । प्रत्यब्दगुडिः । अधि-
मासादिनिर्णयः । स्यट्यहानयनम् । त्रिप्रभाधिकारः ।
पर्वसम्भवः । चन्द्रग्रहणम् सूर्यग्रहणम् यद्वक्तव्यम् ।
यद्दोदयास्तमनादि । यद्वद्विज्ञेयः । यद्वयुतिः ।
मयहयुतिः पाताधिकारश्चेति । [मणनाकर्त्तरि ।
गणितान् त्रि० गणितमनेन गणित+इटा० कर्त्तरि इति ।
गणिपिटका स्त्री हेमचन्द्रोक्ते आचाराङ्गादिषु द्वादशसु
जिनानामङ्गेषु । यथा “आचाराङ्गं सूत्रं ततः
स्थानाङ्गं समवाययुक्तं । पञ्चमं भगवत्पञ्चं ज्ञाता
धर्मकथां ऽपि च । उपासकाऽन्तर्गतं अनुत्तरापा-
तिकाऽदगाङ्गः ६ । प्रश्नप्रकारणं १० चैव विपाकश्रुतः १
मेव च । इत्येकादश सोपाङ्गान्यङ्गानि द्वादश पुनः ।
इतिवादी द्वादशाङ्गी स्याद्विपिटकाङ्गवा”
गणेश त्रि० गण-एय । गणनीये संख्येये अमरः । “गणेशनिः-
शेषगुणोऽपि स स्यात्” नैव ।
गणेश पु० गण-वा० एव । १ कर्त्तृकारणं, २ श्रेयायां
३ हस्तिन्यास्य स्त्री मेदि० । [क्रि० ।
गणेशका स्त्री गणेश्वरं श्रेयासु कायति कै-क । १ कुट्टन्याम्
गणेश पु० गणनामीशः । १ स्तनामख्याते देवे शिवे च । गणेश-
शोत्पत्तिः इमाननशब्दे ६८१ पु० उक्ता तस्य वक्रतुण्डकपि-
तचिन्तामणिविनायकः दिक्पेण प्रादुर्भावकथा स्कन्धपु०
गणेशश्च उक्ता । तत एवावसेया विस्तरभयाङ्गोक्ता ।
गणेशस्य परब्रह्मरूपत्वं नामभेदात् तदभेदाच्च गणपति
तत्त्वपक्षे विस्तरेणोक्ता दिग्मात्रसदास्तुयते । “एष सर्वे
श्वरः एष सर्वज्ञः एष भूतपतिरेष भूतलय एष सैतुर्विधरणः
प्रधानक्षेत्रपतिर्गणेशः इति” श्रुतिप्रसिद्धसर्वेश्वरादिपद-
वद्गणेशपदस्य नित्यसिद्धेश्वरपरत्वम् दृश्यते इत्यु-
क्तस्य “तस्मात् प्रधानक्षेत्रपतिर्गणेशः” इति श्रुतेः
“गुणत्रयस्येश्वरोऽसि न नाम्ना त्वं गणेश्वरः” इति विना-
यामसंहितावचनाच्च गणशब्दाभिहितस्य सत्त्वाद्गुणसं-
वातस्य पतिर्गणेश इति सिद्धमित्युक्तम् । अन्ये च नमः
सहमानायेत्याद्यनुशासकस्य सर्वोर्ण नाम्नां सहस्र-
नेन एकोननयविंशत्यनयम् इत्युक्तम् । गणपतिभेदाच्च
आगममन्त्रैर्वैदमन्त्रैर्वोराधनीया इत्युक्तम् । तन्त्रे
तु अन्यथा संज्ञोक्ता यथा शारदतिलकरावधतीका-
याम् “विज्ञेशो विष्णुराजश्च विनायकश्चोत्तमौ ।

विष्णुकृत् विष्णुहर्त्ता च गणेशकटदन्तकाः । गजवक्त्र-
निरञ्जनौ कपर्दी दीर्घलिङ्गकः । शङ्खकर्णश्च वृष-
भध्वजश्च गणनायकः । गजेन्द्रः सूर्यकर्णश्च स्यात्त्रि-
लोचनसंज्ञकः । लम्बोदरमहानन्दो चतुर्भूर्त्तिसदा-
शिवौ । आसोदुर्मुखौ चैव सप्तमुखश्च प्रमोदकः ।
एकपादो द्विजिह्वश्च सुरवीरः सण्णमुखः । वरदो
वामदेयश्च वक्रतुण्डो हिरण्यकः । सेनानीर्षामची-
र्म्भतो विमत्तो मत्तवाहनः । जटौ मुखौ तथा खड्गौ
परेण्यो वृषकेतनः । भस्त्रप्रियो गणेशश्च मेघनादकसंज्ञकः ।
व्यापी गणेश्वरः प्रोक्ताः पञ्चाशच्छ्रुता इमे । तत्र चारु-
चङ्कायां गजवक्त्रास्त्रिलोचनाः । पाशाङ्कुशवराभीतिहस्ताः
शक्तिसमन्विताः । तेषाञ्च पञ्चाशच्छक्तयस्ततोक्ता यथा
“ह्रीः श्रीश्च पुष्टिः शान्तिश्च स्वस्तिश्चैव सरस्वती । सा
मेधा कान्तिकाभिन्यौ मोहन्यपि वै नटी । पार्वती ज्वा-
लिनी नन्दा सुवशाः कामरूपिणी । उमा तेजोवती सत्य
विज्ञेशानी सुररूपिणी । कामदा मदलिङ्गा च भूतिः
स्याद्भौतिकारिता । रमा च महिषी प्रोक्ता मञ्जुषा च
विकर्षपा । भुक्तुः स्यात्तथा लज्जा दीर्घोष्णा धनु-
र्बरा । यामिनी रात्रिसंज्ञा च कामाख्या च शशिप्रभा ।
लोलाक्षी चञ्चला दीप्तिः सुभगा दुर्भगा शिवा । भर्गा च
भगिनी चैव भोगिनी शुभदा मता । काबरात्रिः का-
लिका च पञ्चाशच्छक्तयः स्मृताः । सर्वाङ्गद्वारणोद्गीप्ताः
प्रियाङ्गुस्याः सुगोभनाः । रक्तात् लकरा ध्येया रक्त-
गाल्याम्बराभूषाः” ।

गणेशकुण्ड न० नर्मदास्यकुण्डभेदे । तत्कुण्डाविर्भवकथा
स्कन्धपु० गणेशश्च १११ ख० यथा “पार्वती सिन्दूरेणाप
इटा सा पर्यलीवने । प्रसृप्तां गिरिजां वीक्ष्य प्रसृप्तं
मां (शिवम्) च पश्यसुखम् । प्रविवेशेऽदरं दैत्य उ-
माया वायुरूपवृक् । हृत्त्वा नखैः करे धृत्वा गर्भस्थ-
मस्तकं वहिः । निर्गत्य तच्छिरस्यक्तं विन्ध्याचलस-
मीपतः । यत्नास्ते शर्मदात्री सा नर्मदा दुरितापहा” ।
सुक्तिदा सर्वजन्तूनाम् तपसां सिद्धिदायिनी । गणेश-
कुण्डं तत्ताभूदपमदाल तच्छिरः । तदादि नर्मदान्तःस्था
कुण्डान्तःस्थास्तथोपलाः । आसन् वे रक्तवर्णाभा गणेश-
शास्तेऽभवन् भुवि” । [शब्दार्थचि० ।

गणेशकुसुम न० गणेश इव रक्तत्वात् कुसुमम् । रक्तकुसुमे
गणेशखण्ड न० स्कन्दपुराणान्तर्गते गणेशाविर्भावादभेदे
खण्डभेदे ।